

ПСИХОСОМАТИЧНІ ЗАХВОРЮВАННЯ В ПРАКТИЦІ ЛІКАРЯ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ - СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Шапкін В. Є.

Харківський національний медичний університет, Україна

Не дивлячись на досягнення сучасної медицини в усьому світі відзначається широке поширення соматичних захворювань, що говорить про необхідність розширення підходів до вирішення медичних проблем. Одним з таких актуальних напрямків розвитку є подальше вивчення взаємозв'язку порушень психічної сфери та соматики.

Традиційно до психосоматичних хвороб відносять нейродерміт, гіпертонічну хворобу, бронхіальну астму, неспецифічний виразковий коліт, виразкову хворобу шлунка і дванадцятипалої кишки, ревматоїдний артрит. Пізніше, до цих захворювань додали ішемічну хворобу серця, тиреотоксикоз, цукровий діабет II типу, ожиріння, різні види дискінезій і дистоній, синдром подразненого кишечника, мігрень, радикуліти і багато інших.

Мова йде про досить поширені захворювання. Тому великий інтерес, як з економічної точки зору, так і з позиції покращення якості життя пацієнтів представляє профілактика даної патології. Організаційно склалося, що практично вся первинна і здебільшого вторинна профілактика цих захворювань відноситься до компетенції первинної медико-соціальної допомоги, тобто до загальної практики - сімейної медицини, яка є основою даної ланки системи охорони здоров'я. Тому сімейний лікар при здійсненні профілактичних заходів на своїй ділянці повинен також брати до уваги психічну складову захворювань своїх пацієнтів.

Для практичного втілення вищезначених заходів профілактики необхідно навчання сімейних лікарів питанням психодіагностики та практики психокорекції, спрямованої на попередження виникнення та прогресування психосоматичних захворювань. Слід зазначити, що професіограма сімейного лікаря досить перевантажена і додавання нових медичних знань та методик ще більш ускладнить його роботу та навчання. Тому необхідно ранжування методик психодіагностики та психокорекції на два рівні: перший рівень, який може застосовуватися сімейними лікарями у більшості пацієнтів, другий (спеціалізований), призначений для використання фахівцями.

Використання психодіагностичних та психотерапевтичних методик в практиці сімейної медицини представляє додаткову можливість для поліпшення надання первинної медико-соціальної допомоги населенню.